

Historia batalionu AK „Kiliński”

Batalion Armii Krajowej im. płk. Jana Kilińskiego, podobnie jak wiele innych oddziałów podziemnych, był częścią krajowych sił zbrojnych. Stanowiły one jeden z najważniejszych elementów Polskiego Państwa Podziemnego (PPP). Walka o niepodległość części z przyszłych żołnierzy batalionu rozpoczęła się jeszcze we wrześniu 1939 roku. Początki konspiracji w okupowanej Polsce miały charakter zarówno spontanicznej odolnej inicjatywy, jak również były działaniem wyższych oficerów Wojska Polskiego¹. Ten opór przedłużył się w postaci partyzantki „powrześniowej”, dalszej konspiracji – aż po Powstanie Warszawskie². Żołnierze ci brali udział w procesie budowy PPP, angażując się w tworzenie struktury konspiracyjnej Armii Krajowej, jak scalonych z nią organizacji od poziomu pojedynczej komórki lub plutonu po stanowiska dowódcze. Znaleźli się oni w wielu organizacjach, które miały w większości charakter polityczno-wojskowy, często niezwiązanych ze Służbą Zwycięstwu Polski. Szczególnie ważna jest tu działalność Organizacji „Racławice” i Polskiej Organizacji Zbrojnej w rejonie Warszawa Śródmieście-Północ, który po utworzeniu Armii Krajowej stał się rejonem działania batalionu „Vistula”, a następnie „Kiliński”.

¹ *Armia Krajowa*, red. K. Komorowski, Warszawa 2001, s. 103.

² T. Strzembosz, *Rzeczpospolita Podziemna*, Warszawa 2000, s. 83–87.